

Arrest

nr. 70 427 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 september 2011 met refertenummer 9611.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. LETEN, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 september 2008 en heeft zich op 9 september 2008 een eerste keer vluchteling verklaard. Een medisch onderzoek wees uit dat verzoeker vermoedelijk ouder was dan 21 jaar (beslissing dienst voorgedij 30/09/2008, adm.doss. eerste asielaanvraag). De asielpcedure werd stopgezet op 6 juli 2009.

1.2. Een tweede medisch onderzoek werd uitgevoerd waarop verzoeker het voordeel van de twijfel wordt verleend. Uit de beslissing van de dienst voorgedij dd. 12 juni 2009 blijkt dat de voorgedij van rechtswege zal beëindigd worden op 31 december 2012.

1.3. Verzoeker verklaarde zich een tweede keer vluchteling op 25 mei 2010.

1.4. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 1 december 2010 en 13 april 2011.

1.5. Op 28 juli 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 juli 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Pul Baraq, dat gelegen is in het district Sholgara van de provincie Balkh. U bent Hazara en minderjarig. In uw familie was er sprake van een grondconflict tussen uw vader Najaf Ashori en zijn broer Abbas. Op een dag, toen u ongeveer twaalf jaar oud was, werd u door uw vader aangemaand naar uw oom Abbas te gaan. U zag uw ouders daarna nooit meer terug en leefde voortaan bij uw oom Abbas te Pul Baraq. Uw oom behandelde u echter slecht, onder meer omdat u de rechtmatige eigenaar was van de gronden die uw vader toebehoorden. Een half jaar later verliet u het huis van Abbas en vluchtte u naar uw oom van moederszijde, genaamd Reza, die u voorheen nog nooit had ontmoet, eveneens wonende te Pul Baraq. U verbleef ongeveer vier maanden bij Reza tot deze u aanmaande Afghanistan te verlaten omdat hij schrik had dat u problemen zou krijgen met Abbas. Uw oom Reza regelde daarna uw vertrek uit Afghanistan. Via onder meer Turkije, waar u meerdere maanden verbleef, Italië en Frankrijk kwam u ongeveer acht maanden later in België aan. Op 9 september 2008 vroeg u asiel aan bij de bevoegde asielinstanties. Op 6 juli 2009 deed u afstand van uw asielaanvraag.

Na een herbeoordeling van uw leeftijd, waarbij u in tegenstelling met een eerder onderzoek minderjarig werd verklaard, diende u een tweede asielaanvraag in op 25 mei 2010. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u uw oom Abbas en u vermoedt een moeilijk leven tegemoet te gaan daar niemand zich om u wenst te bekommeren.

Ter staving van asielrelaas legde u een Afghaans paspoort voor dat u bekam op de Afghaanse ambassade te Brussel op 29 oktober 2010. Op 19 april 2011 bezorgde u het CGVS een schrijven van uw psychiater waarin wordt bevestigd dat u in behandeling bent voor het verwerken van traumatische ervaringen.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Na grondig onderzoek kan worden vastgesteld dat u er niet in slaagde het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te moeten vrezen.

Immers, er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u Sholgara verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben. U verklaarde Afghanistan verlaten te hebben als gevolg van eigendomsproblemen met familieleden. Deze problemen situeren zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben aldus geen uitstaans met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Verder rijzen er op basis van verschillende motieven twijfels over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Vooreerst legde u incoherente verklaringen af over de verdwijning van uw ouders en het grondconflict met uw oom Abbas. Zo is het merkwaardig te noemen dat u er in het geheel niet in slaagt de context te duiden waarin u door uw ouders werd achtergelaten en naar uw oom Abbas gestuurd werd. Dit is erg merkwaardig te noemen. U beweerde dat uw vader sinds lang in conflict lag met deze

oom omwille van grondbezit. Ook de slechte relatie met uw oom ten gevolge van het grondconflict vormde uiteindelijk de directe aanleiding voor uw vlucht uit Afghanistan. Dat uw ouders u zomaar, zonder reden of verklaringen, achterlieten en verzochten naar een oom te gaan met wie het gezin in conflict lag, is erg bevreemdend te noemen. Uzelf hebt hiervoor ook geen enkele verklaring. U verklaarde destijds niet te hebben gevraagd aan uw vader waarom u naar uw oom Abbas diende te gaan. U verklaarde verder hierbij ook zelf geen vragen te hebben gehad, wat erg merkwaardig is (CGVS, 2010, p. 8). Dergelijke handelingen zijn immers helemaal niet in overeenstemming met uw verklaringen doorheen het gehoor waaruit blijkt dat het grondconflict en de ruzie tussen uw vader en uw oom dermate ernstig was dat het tot uw vertrek uit Afghanistan zou hebben geleid. Uit uw verklaringen blijkt zelfs dat u geregeld met uw ouders bij Abbas langsging en er ook overnachtte (CGVS, 2010, p. 10). Ook dit doet vragen rijzen over de ernst van het conflict. Later suggereert u dat Abbas uw ouders misschien iets heeft aangedaan (CGVS, 2011, p. 5). Dit weet u echter helemaal niet aannemelijk te maken. Dit strookt bovendien wederom niet met de vaststelling dat u door uw eigen vader naar Abbas werd gestuurd.

Over wat er precies met uw ouders is gebeurd, zegt u geen info te hebben (CGVS, 2011, p. 4). Dit is opmerkelijk en bovendien zijn uw verklaringen over het lot van uw ouders allerm minst coherent. Op 10/10/2008 stelde u nog dat uw beide ouders overleden zijn en bleek u zelfs te kunnen aangeven wanneer ze ongeveer kwamen te overlijden. Heden echter ontkent u dit alles en zegt u niet te weten of ze al dan niet nog in leven zijn (CGVS 01/12/2010, p.3). Dit is hoogst merkwaardig en niet van aard om veel geloof te hechten aan uw verklaringen dienaangaande.

Ook over de aard van het conflict legde u incoherente verklaringen af en u diende hierover bovendien erg op de vlakte te blijven. Zo stelde u aanvankelijk dat de grond waarover discussie bestond aan uw vader toebehoorde (CGVS, 2011, p. 3). U kon echter niet verduidelijken waarom uw oom dit niet accepteerde. Als er echter even later gepolst werd naar de bezigheden van uw oom stelt u dat uw vader en oom hetzelfde land bewerkten en de helft ervan aan uw oom toebehoorde, wat in strijd is met uw eerdere verklaringen. Evenmin slaagde u erin te verduidelijken hoeveel land uw vader bezat noch wat de grootte was van het stuk land waarover een dispuut was ontstaan (CGVS, 2010, p. 4 & CGVS, 2011, p. 3). Verder voegde u er plots aan toe dat uw oom ook nog eigen land bezat. Nochtans verklaarde u kort daarvoor hier geen informatie over te bezitten (CGVS, 2011, p. 3). U bleek bovendien niet te kunnen verduidelijken waar dit land dan wel is gesitueerd. Nochtans ging hij volgens u geregeld dit land bewerken. Rekening houdend met de vaststelling dat u een half jaar onder de hoede van Abbas hebt geleefd zijn uw incoherente en vage verklaringen hierover opmerkelijk te noemen. U stelde verder dat er eigendomsdocumenten waren aangaande de gronden en u deze ook hebt gezien (CGVS, 2011, p. 3). U weet echter niets over de inhoud ervan. Ondanks uw jonge leeftijd mag verwacht worden dat u het CGVS hierover concretere informatie kan bezorgen.

Verder zou u na een half jaar het huis van Abbas hebben verlaten en onder begeleiding van uw neef Din Mohammed naar het huis van uw oom van moederszijde, genaamd Reza, zijn gegaan. U zou daar enkele maanden hebben vertoefd vooraleer Reza u aanraadde Afghanistan te ontvluchten omdat hij vreesde dat u vermoord zou worden.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over de familie van Reza. Zo stelde u tijdens een eerste gehoor dat Reza een zoon Amir had en twee dochters genaamd Aziza en Najima (CGVS, 2010, p. 6). Enkele maanden later heeft u het over twee zonen en één dochter en blijkt u zich hun namen niet meer te herinneren. Evenmin kon u verduidelijken of ze jonger of ouder dan u waren (CGVS, 2011, p. 6). Dit alles is hoogst opmerkelijk te noemen aangezien u enkele maanden bij deze familie zou hebben geleefd en ook met de kinderen zou hebben opgetrokken. Hierdoor rijzen wederom twijfels over uw familiale situatie en leefomstandigheden in Afghanistan.

Verder is het vreemd te noemen dat uw oom Reza u plotseling zou hebben opgedragen Afghanistan te verlaten omdat hij vreesde dat u door Abbas zou omgebracht worden. Tijdens uw verblijf bij Reza hebben u noch de familie van Reza nochtans enige problemen ondervonden in verband met Abbas (CGVS, 2011, p. 7). U kon ook niet toelichten waarom Reza er plots van overtuigd was dat u zou vermoord worden. Nochtans moet Abbas op de hoogte zijn geweest van uw verblijfplaats. U werd immers door zijn zoon begeleid naar het huis van Reza dat eveneens in Pul Baraq was gelegen (CGVS, 2011, p. 6).

Uit dit alles dient te worden besloten dat u uw asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aangezien uw asielrelaas en uw verklaringen omtrent uw verleden en leefsituatie ongeloofwaardig zijn, kan ook aan uw profiel als alleenstaande minderjarige in geval van terugkeer naar Afghanistan geen geloof worden gehecht.

De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4 § 2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

De documenten die u voorlegde zijn niet bij machte de beoordeling van het CGVS te wijzigen. Uw paspoort is immers louter een verwijzing naar uw identiteit en heeft verder geen betrekking op uw asielrelaas. Wat betreft het door u voorgelegde medische attest, dient te worden gesteld dat dit geen ander licht werpt op de inschatting van uw asielmotieven. Spijts de inhoud van het attest dient na analyse van het gehoorverslag te worden vastgesteld dat uw verklaringen op tal van aspecten gedetailleerd zijn en bovendien plausibel gesitueerd zijn in tijd en ruimte. Er dient dan ook te worden aangenomen dat u in staat bent om op een autonome en functionele wijze uw asielrelaas te verdedigen. Dit attest geeft geen elementen aan die wat dit betreft tot een andere beoordeling zouden leiden. Er is dan ook geen enkele indicatie dat u moeilijkheden zou hebben op cognitief niveau of dat deze een verklaring zouden bieden voor de boven aangehaalde argumenten. Dit attest vermag dan ook geenszins uw geloofwaardigheid te herstellen. Ten tweede mag verwezen worden naar de algemeenheid van dit attest, dat geen enkele uitspraak doet over een eventuele diagnose of pathologie, noch over de begindatum of frequentie van de behandeling. Dit attest werpt dan ook geen ander licht op uw asielmotieven.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Balkh, meer bepaald in het district Sholgara te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan – Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Takhar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 23 augustus 2010, updated 20 januari 2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

De VN Veiligheidsraad stelde in juni 2010 dat de veiligheidssituatie in het noorden relatief stabiel bleef in vergelijking met de andere regio's in Afghanistan; dit ondanks de verhoogde activiteit van de opstandelingen. Geweld gerelateerd aan criminaliteit is nog steeds de belangrijkste veiligheidszorg. In 2010 is er sprake geweest van geïsoleerde, gecoördineerde activiteiten van opstandelingen. UNAMA stelde medio 2010 wel vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Balkh de districten Char Bulak en Chimal worden vermeld als districten waar een toenemende mate van veiligheidsincidenten plaatsvonden. Deze beide districten worden als onveilig beschouwd. Verder wordt voor de provincie Balkh een toename van criminaliteit, vooral ontvoeringen en moorden, vastgesteld in de eerste helft van 2010. In de ANSO-rapportering wordt voor het district Sholgara, waarvan u verklaart afkomstig te zijn, naast de toenemende onveiligheid langs de weg van Mazar-e-Sharif naar Sherberghan, verder geen melding gemaakt van noemenswaardige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Balkh een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Sholgara in de provincie Balkh, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Sholgara actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Sholgara aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

In het dossier bevindt zich een medisch attest van Dr. H.P., Kinderpsychiatrie, waarin wordt bevestigd dat verzoeker bij hem in therapie is ter behandeling van *"meerdere traumatische ervaringen in het verleden (Afghanistan)"* en dat *"hij (...) het zeer moeilijk (heeft) om hierover te praten, wat te begrijpen is vanuit angst hierdoor zijn fysieke en psychische integriteit te schaden"*. Daarenboven blijkt uit een schrijven van de voogd van verzoeker van 6 april 2011 dat verzoeker tevens in behandeling is *"bij Solentra in het UZ te Jette"*.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers medische problematiek het volgende: *"Spijts de inhoud van het attest dient na analyse van het gehoorverslag te worden vastgesteld dat uw verklaringen op tal van aspecten gedetailleerd zijn en bovendien plausibel gesitueerd zijn in tijd en ruimte. Er dient dan ook te worden aangenomen dat u in staat bent om op een autonome en functionele wijze uw asielrelaas te verdedigen. Dit attest geeft geen elementen aan die wat dit betreft tot een andere beoordeling zouden leiden. Er is dan ook geen enkele indicatie dat u moeilijkheden zou hebben op cognitief niveau of dat deze een verklaring zouden bieden voor de boven aangehaalde argumenten. Dit attest vermag dan ook geenszins uw geloofwaardigheid te herstellen. Ten tweede mag verwezen worden naar de algemeenheid van dit attest, dat geen enkele uitspraak doet over een eventuele diagnose of pathologie, noch over de begindatum of frequentie van de behandeling. Dit attest werpt dan ook geen ander licht op uw asielmotieven."*

Vooreerst kan de Raad zich, na verschillende lezingen van de gehoorverslagen, niet van de indruk ontdoen dat er geen sprake is van tal van aspecten die gedetailleerd door verzoeker werden meegedeeld over zijn land van herkomst, zijn profiel, de wijze waarop hij leefde en de problemen die hij er zou hebben gekend. Het is aan verweerder om de conclusie dienaangaande, namelijk dat verzoekers verklaringen op tal van aspecten gedetailleerd zijn en *"bovendien plausibel gesitueerd zijn in tijd en ruimte"*, toe te lichten, indien geen enkele rekening wordt gehouden met de in het medisch attest vermelde medische problemen.

Verzoeker draagt in principe de verantwoordelijkheid voor de door hem bijgebrachte stukken met betrekking tot zijn medische problematiek. Hij brengt, behoudens één document van de kinderpsychiater, geen bewijs aan vanaf wanneer hij onder behandeling is, waarvoor, en welke

diagnose werd gesteld, hetgeen ook door verweerder werd vastgesteld. Gelet op het feit dat verzoeker minderjarig was bij het indienen van zijn eerste asielaanvraag en hij nog altijd minderjarig is en de bijstand van een voogd zal genieten tot december 2012, en het feit dat hij reeds geruime tijd medisch wordt begeleid waarbij sprake is van meerdere trauma's en de angst om er over te praten, mocht van verweerder verwacht worden, in het kader van zijn onderzoeksplicht, dat hij dieper zou ingegaan zijn op de medisch-psychische toestand van verzoeker en de zorg die hij daarvoor geniet.

Vermits op grond van de stukken van het dossier niet kan worden nagegaan of verzoekers incoherente en vage verklaringen te wijten kunnen zijn aan opgelopen trauma's in het verleden en verweerder daar ook geen verder onderzoek naar gedaan heeft, ontbreekt het de Raad *in casu* aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 juli 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS